

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursurile ordinare declarate de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru și de către avocatul Grosu Eugeniu în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătorei Cahul, sediul Taraclia din 27 iunie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui,

*Jeleapov Vladimir xxxxx, născut la xxxxxx,
domiciliat în r-nul xxxxx, or. xxxxxx, str.
xxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 26.04.2019 – 27.06.2019

instanța de apel: 28.08.2019 – 20.11.2019

instanța de recurs ordinar: 26.05.2020 – 02.03.2021

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, din 27 iunie 2019, Jeleapov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Prin aceeași sentință, Jeleapov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 171 alin.(1) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

Prin aceeași sentință, Jeleapov Vladimir a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 172 alin.(1) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni lui Jeleapov Vladimir s-a stabilit prin cumul parțial al pedepselor aplicate de 6 (șase) ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Jeleapov Vladimir în beneficiul lui xxxxxx, prejudiciul moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 11 152 lei s-a respins, cu includerea în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Jeleapov Vladimir, la data de 20 martie 2019, aproximativ la orele 16.00, împreună cu o persoană, în privința căruia, la data de 24 aprilie 2019, a fost încetată procedura penală, în legătură cu decesul acestuia, ilegal au pătruns în domiciliul lui Maev N., amplasat în r-l xxxxxxxx, or. xxxxxxxx str. xxxxxxxx, unde s-au aflat fără acordul lui Maev N., și la solicitările insistente a ultimului de a părăsi domiciliul, nu reacționau, continuând a se afla în domiciliul lui Maev N.

În continuare, persoana în privința căruia s-a încetat procesul penal în legătură cu decesul acestuia, și Jeleapov Vladimir în scopul satisfacerii poftei sexuale, au urmărit-o pe xxxxxxx pentru întreținerea raportului sexual contrar voinței acesteia, iar Maev N. încercând împiedicarea acțiunilor criminale, a închis trecerea acestora în cameră unde se afla xxxxxxx, solicitând insistent părăsirea domiciliului de către persoana în privința căruia s-a încetat procesul penal și Jeleapov Vladimir.

Însuși, Jeleapov Vladimir și persoana în privința căruia s-a încetat procesul penal, i-au aplicat forță fizică față de Maev N., îndepărtându-l pe ultimul la o parte, după ce persoana în privința căruia s-a încetat procesul penal, liber a intrat în camera unde se afla partea vătămată xxxxxxx.

Tot el, Jeleapov Vladimir, la data de 20 martie 2019 în jurul orei 16.00, împreună cu persoana, în privința căruia, la data de 24 aprilie 2019, a fost încetată procedura penală, în legătură cu decesul acestuia, la domiciliul lui Maev N. amplasat în r-l xxxxxxxx, or. xxxxxxxx str. xxxxxxxx, în scopul satisfacerii poftei sexuale și violului, prin repartajarea rolurilor, prin care Jeleapov Vladimir reținea și împiedica pe Maev N., pentru ca ultimul să nu împiedice acțiunile ilegale acestora.

Astfel, Jeleapov Vladimir a contribuit prin eliminarea obstacolelor și anume împiedicarea lui Maev N. de a intra în casa sa pentru a curma acțiunile ilegale persoanei în privința căruia a fost încetat procesul penal, care a rămas cu xxxxxx într-o cameră a casei de locuit, aplicând în privința ultimei constrângere fizică și psihică, amenințând-o pe ultima cu răfuială fizică, contrar voinței sale, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă și violul ui xxxxxxx.

3. *Sentința a fost atacată cu apel de către:*

- procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris prin care a solicitat casarea totală a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Jeleapov Vladimir să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal, art.42 alin.(5) art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal și art.42 alin.(5) art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal cu stabilirea:

pe art.179 alin.(2) Cod penal a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani;

pe art.42 alin.(5) art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal pedeapsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani;

pe art.42 alin.(5) art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal, pedeapsei sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

În conformitate cu art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fi stabilită lui Jeleapov Vladimir pedeapsa definitivă sub formă de privațiune de libertate pe un termen de 10 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă sub formă de arest preventiv aplicată lui Jeleapov Vladimir a fi lăsată pînă la intrarea sentinței în vigoare.

Corpurile delictelor: hainele persoanele ale xxxxxxxx cît și al lui Zamfir V. a fi nimicite după intrarea sentinței în vigoare.

Admiterea acțiunii civile al părții vătămate xxxxxxxx cu încasarea din contul inculpatului suma de 5 500 lei ce constituie prejudiciul material – 500lei și prejudiciul moral - 5 000 lei.

Încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 11 152 lei de la inculpat.

- Inculpatul Jeleapov Vladimir prin care a solicitat casarea sentinței, dispunerea achitării inculpatului de infracțiunile înscrise.

3.1 În motivarea cerințelor sale, procurorul a invocat următoarele aspecte:

- instanța de fond a constatat că inculpatul Jeleapov Vladimir nu a participat la comiterea violului și satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă săvârșite prin constrângere fizică sau psihică și a exclus neîntemeiat semnul calificării *săvârșite de două persoane*;

- instanța de fond injust a constatat că, violența fizică și psihică aplicată în privința lui xxxxxxxx a avut loc numai din partea persoanei, în privința căruia, la data de 24 aprilie 2019, a fost încetată procedura penală, în legătură cu decesul acestuia, fapt declarat de xxxxxxxx în ședința de judecată, iar *Jeleapov Vladimir* nu a săvârșit în privința părții vătămate nici o violență fizică și psihică cu scop de a o determina să întrețină raport sexual contra voinței sale cu *Zamfir V.*;

- acuzatorul de stat corect a încadrat faptele inculpatului *Jeleapov Vladimir* în prevederile *art.42 alin.(5) art.172 alin.(2) lit. c) și art. 42 alin. (5) art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal*, deoarece din probele acumulate la prezenta cauză se demonstrează că Jeleapov Vladimir a comis violență fizică și psihică față de xxxxxxxx pentru a întreține raport sexual contrar voinței sale cu Zamfir V., deoarece acțiunile lui Jeleapov Vladimir și Zamfir V. au fost coordonate între ei;

- partea vătămată Maev N. întreprindea acțiuni întru împiedicarea realizării intenției infracționale în legătură cu care fapt Jeleapov Vladimir a fost tot timpul alături de Maev N. pentru a controla toate acțiunile acestuia cu scop de a le înlătura existența obstacolelor. În asemenea circumstanțe semnul calificativ „*săvârșită de două persoane*” a fost demonstrat în cadrul procesului judiciar;

- consideră necesar a fi dispusă încasarea *cheltuielilor judiciare* în mărime de 11 152 lei de la inculpatul Jeleapov Vladimir, în temeiul *art.143 alin.(1), art.229 alin.(2) Cod de procedură penală*, deoarece instanța de judecată nu a stabilit careva

motive pentru eliberarea de la achitarea cheltuielilor judiciare a inculpatului, potrivit *art.229 alin.(3) Cod de procedură penală*.

3.2. În motivarea cerințelor inculpatul a invocat următoarele aspecte:

- sentința instanței de fond este una neîntemeiată și ilegală ,deoarece nu a comis faptele încriminate;

- învinuirea este formulată doar pe presupuneri, deoarece declarațiile părții vătămate xxxxxxx nu corespund realității, or nu sunt careva probe ce confirmă faptul comiterii violului de către acesta;

- cercetarea la fața locului din 20 martie 2019, se referă doar la localizare, iar rezultatul aparatului *Drager* nu are nici o atribuție, deoarece a consumat alcool la domiciliul său;

- plângerea din 21 martie 2019 depusă de Maev N. nu are nici o putere juridică în învinuirea adusă acestuia, deoarece i-a cerut să părăsească domiciliul său, ceea ce a și făcut;

- raporturile de expertiză medico-legală din 14 mai 2019 nu corespund solicitării Ordonanței de numire a expertizei biologice, cât și nu a făcut cunoștință cu ordonanța în cauză prin ce a fost îngădit dreptul la apărare, deoarece a fost în imposibilitatea de a adresa întrebări expertului;

- ordonanța cât și procesul-verbal de ridicare a hainelor personale din 21 martie 2019 de la xxxxxxx nu are nici o atribuție cu cazul dat, deoarece nu au fost găsite careva urme de viol;

- ordonanța și procesul-verbal de ridicare a hainelor persoanele a lui Zamfir V. nu reprezintă nici o probă, fiind îndreptate spre examinare medico-legală. Concluziile expertizei medico-legale în privința leziunilor corporale a lui Maev N. nu au suport juridic deoarece nu este demonstrat faptul că inculpatul le-a aplicat;

- concluziile expertizei biologice din 18 aprilie 2019 sunt neclare, respectiv probatoriul prezentat de acuzatorul de stat nu demonstrează faptul că între xxxxxxx și Zamfir V. a avut loc raport sexual;

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către inculpatul Jeleapov Vladimir și admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Taraclia, Chirnev Boris, și casând parțial sentința primei instanțe în latura penală, a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, lui Jeleapov Vladimir recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 179 alin. (2) art.30,42 alin.(5) art.172 alin.(2) lit.c), art.42 alin.(5) art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal, i-a fost stabilită o pedeapsa după cum urmează:

- pe art.179 alin.(2) Cod penal – închisoare pe un termen de 1 (un) an;

- pe art.42 alin.(5) art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 (șase) ani;

- pe art.42 alin.(5), art.172 alin.(2) lit.c) Cod penal – închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

În baza art.84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, se stabilește pedeapsa definitivă lui Jeleapov Vladimir închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în rest sentința primei instanțe a fost menținută.

4.1 Pentru a decide astfel instanța de apel a reținut că, necătînd la faptul că inculpatul Jeleapov Vladimir nu și-a recunoscut vinovăția, vina acestuia în acuzarea înaintată se confirmă prin declarațiile părților vătămate și martorilor cît și prin înscrisurile anexate la materialele cauzei penale.

La fel, instanța de apel analizând probele enunțate în ansamblu, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a menționat că, prima instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept, circumstanțele cauzei cît privește învinuirea adusă de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(2) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a considerat drept întemeiat apelul procurorului privind calificarea acțiunilor inculpatului, astfel privind învinuirea adusă inculpatului Jeleapov Vladimir de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5) art.172 alin.(2) lit.c), art.42 alin.(5), art.171 alin.(2) lit.c) Cod penal, menționând că, instanța de fond eronat a recalificat acțiunile lui Jeleapov Vladimir în infracțiunile prevăzute de art.42 alin.(5) art.171 alin.(1) Cod penal, conform indicilor „participația prin complicitate la viol, adică raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică”, și art.42 alin.(5) art.172 alin.(1) Cod penal, conform indicilor „participația prin complicitate la satisfacerea poftei sexuale în formă perversă săvârșită prin constrângere fizică sau psihică a persoanei”.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că, instanța de fond eronat a exclus calificativul „săvârșit de două persoane” menționând că, violul și acțiunile violente cu caracter sexual săvârșite de două sau mai multe persoane sunt calificate nu doar ca acțiuni ale persoanelor care au săvârșit raportul sexual dar și acțiunile persoanelor care prin aplicarea constrângerii fizice sau psihice față de victimă au făcut posibilă săvârșirea acțiunii sexuale respective.

Această concluzie rezultă din circumstanțele cauzei și anume din declarațiile părții vătămate xxxxxxxx care a comunicat că, „în momentul cînd a fost acostată de Zamfir V., Maev N. a încercat să sune la Poliție, însă Jeleapov Vladimir a rupt firul telefonic. Ulterior cînd partea vătămată a încercat să fugă, Zamfir V. a prins-o și dorea să o împingă în becii, iar xxxxxx cerea ajutor de la Jeleapov, ultimul nu a reacționat în nici un fel.” Și din declarațiile părții vătămate Maev N., care a declarat că, „a dorit să curme acțiunile lui Zamfir V., însă Jeleapov Vladimir îl ținea, îl împingea și ținea de mînă ca să nu intre în casă.”

Mai mult, însuși inculpatul Jeleapov Vladimir a declarat în cadrul instanței de fond că, după ce xxxxxxxx a început să strîge „lasă-mă în pace” la Zamfir V., Maev

N. dorea să intre în casă, el îl ținea, l-a apucat de scurtă și i-a spus „nu merge acolo deoarece Zamfir este anterior judecat și poate să te omoare”.

Partea vătămată xxxxxxxx în cadrul ședinței instanței de fond a comunicat că fiind acostată de Zamfir V., Jeleapov i-a spus „mai bine dăi”, prin ce a înțeles că este nevoită să intre în odaie.

Prin urmare inculpatul Jeleapov Vladimir prin aplicarea constrângerii fizice și psihice, a făcut tot posibilul ca Zamfir V. să săvârșească violul și acțiuni violente cu caracter sexual asupra părții vătămate xxxxxxxx.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a apreciat critic și a calificat drept neveridice declarațiile inculpatului Jeleapov Vladimir precum că, nu a comis infracțiunile de care este învinuit și solicită a fi achitat, considerând ca metodă de apărare.

Cît privește argumentul inculpatului Jeleapov Vladimir precum că, nu sunt probe ce demonstrează faptul că acesta a comis viol, instanța de apel a notat că, Jeleapov Vladimir nici nu a fost învinuit nemijlocit în comiterea violului cît și a acțiunilor violente cu caracter sexual, dar este învinuit în participație prin complicitate, adică contribuirea la săvârșirea infracțiunii prin înlăturarea de obstacole la satisfacerea poftelor sexuale în formă perversă cît și al violului față de xxxxxxxx.

Cu referire la declarațiile inculpatului expuse în cererea sa de apel precum că probele: cercetarea la fața locului din 20 martie 2019 cît și rezultatele aparatului Drager care indică lipsa consumului de alcool, nu au nici o atribuție la cazul dat, mai mult ca atât în acea seară au consumat alcool, instanța de apel a respins acest argument menționând că *procesul verbal de cercetare la fața locului din 20 martie 2019* reprezintă proba ce indică locul comiterii infracțiunilor, adică domiciliul lui Maev N. amplasat în r-l xxxxxxxx or. xxxxxxxx str. xxxxxxxx, iar, potrivit probei - „*Drager Alcotest*” din 21 martie 2019 ora 01.55, rezultă că persoana testată Jeleapov Vladimir, avea 0,57 mg/l vapori de alcool în aerul expirat (f.d.51,vol.I) fapt ce demonstrează că acesta a consumat alcool faptul consumării alcoolului este confirmat însuși de inculpat.

Un alt argument inserat în cererea de apel al inculpatului se referă la faptul că, plângerea depusă de Maev N. din 21 martie 2019 nu are nici o putere juridică în învinuirea adusă acestuia, deoarece i-a comunicat să părăsească domiciliul său ceia ce a și făcut. Analizând declarațiile părții vătămate Maev N., instanța de apel a constatat că, ultimul a declarat că, *Zamfir V. și Jeleapov Vladimir* au intrat în domiciliul acestuia fără permisiunea ultimului și la cererile de a părăsi domiciliul nu reacționau, declarații susținute și de partea vătămată xxxxxxxx, cît și de martorului Șeremetev Daniil.

Cu referire la apelul declarat de procuror în partea încasării *cheltuielilor judiciare* în mărime de 11 152 lei de la inculpatul Jeleapov Vladimir, instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 143, alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că *expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea*

circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză (art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală).

Instanța de apel a considerat necesar de a face trimitere și la prevederile alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care stipulează că *plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.*

Drept urmare celor invocate instanța de apel a conchis că, în cazurile când expertiza este dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei sunt achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Cu referire la cele expuse, la caz se reține că, pentru *raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.126-128,vol.I); raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.133-135,vol.I); raportului de expertiză judiciară dactiloscopică nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.138-146,vol.I); raport de expertiză biologică nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.150-152,vol.I), raportul judiciar medico-legal nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx, raportul judiciar medico-legal nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx, cât și efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager, au fost dispuse de către organul de urmărire penală în vederea acumulării probelor care confirmă vinovăția inculpatului, fiind acțiune procesuală ce ține de administrarea probatoriului în vederea posibilității formulării învinuirii și atragerea persoanei la răspundere penală, acțiune care este pusă în sarcina părții acuzării.*

Mai mult, potrivit art. 75, alin. (3) din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar nr. 68 din 14.04.2016 (M.O. nr. 157-162/316 din 10.06.2016), se stipulează că, (3) *în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.*

În această ordine de idei, instanța de apel a constatat faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din *bugetul statutului.*

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care invocând incidența pct. 6, a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei în partea soluționării chestiunii privind încasarea cheltuielilor judiciare cu remiterea la rejudecare a cauzei în instanța de apel, în o altă componentă.

- avocatul Grosu Eugen în numele inculpatului prin care invocând incidența pct. 10, 12 a dispozițiilor art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, din 27 iunie 2019 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2019 cu remiterea la rejudecare a cauzei în instanța de apel, în o altă componentă.

5.1 În susținerea recursului procurorul a invocat că:

- soluția cu privire la cheltuielile judiciare, a fost motivată de către instanța de apel, prin faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea expertizei judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului, însă, în decizie și sentința lipsește dispoziția privind trecerea cheltuielilor judiciare pe contul statului;

Conform Legii nr.316 din 22.12.2017, alin.(2) din art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate se face din contul bugetului de stat, a fost abrogată. Iar la moment se solicită restituirea acestor cheltuieli statului, cheltuieli care au fost suportate din cauza comiterii de către Jeleapov Vladimir infracțiunilor incriminate.

- drept exemple din practica judiciară de recuperare a cheltuielilor legate de efectuarea expertizelor judiciare: - decizia Curții de Apel Cahul din 23.09.2015 în dosarul nr.05-la-751- 03062015; - decizia Curții de Apel Cahul din 02.02.2017 în dosarul nr.05-la-1418-12122016 și menținută de CSJ prin decizia din 24.05.2017 cu nr. lra-879/2017; - decizia Curții de Apel Cahul din 02.11.2017 în dosarul nr.05-la-886-08082017; - decizia Curții de Apel Cahul din 23.10.2018 în dosarul nr.05-la-1022-08092018; - decizia Curții de Apel Cahul din 01.07.2019 în dosarul nr. 1-19004281-05-1 a-05062019; - decizia Curții de Apel Cahul din 09.09.2019 în dosarul nr.l- 19001344-05-la-05072019. Și tot aceeași instanța de apel în prezenta cauza refuză încasarea cheltuielilor judiciare;

- la fel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în cauza penală în privința lui Luca Leonid, *Decizia CSJ din 21.05.19 Dosarul nr.lra-585/2019*, Guci Constantin, *Decizia CSJ din 25.06.19 Dosarul nr.lra-1047/2019*, atestă că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizei judiciare, instanța de apel făcând trimitere la prevederile art.art.229 alm.(1), (3), 227 alin.(3), 143 Cod de procedură penală, art.art.2, 75 alin.(3) a Legii nr.68 din 14.04.2016, "Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar", a omis faptul că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în Monitor Oficial cu nr.40-47 art. 108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin.(2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat. Totodată, se reține că alin.(1) art.14 Cod de procedură penală, prevede cazuri când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu. Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanțele de apel în motivarea soluțiilor adoptate, Colegiul penal lărgit al CSJ a constatat că, acestea dispunând menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, și în alta cauza casarea sentinței prin care s-a dispus încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat, nu au ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptând o soluție pripită;

- la soluționarea chestiunii cine suportă cheltuielile respective, trebuie soluționată reieșind din prevederile art.229 alin.(1) CPP, care pe prim plan pune

sarcina pe condamnat, responsabil de aceste cheltuieli în legătură cu comiterea infracțiunii. Și doar dacă condamnatul nu este în stare să le achite din diferite motive, invaliditate, incapacitatea juridică etc., cheltuielile sunt trecute în contul statului;

- instanța de apel, odată ce a dispus respingerea cererii procurorului încasării de la inculpatul sumei de 11 152 lei cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a dispus trecerea acestora în contul statului, astfel, rezultă că nu dispunem de o dispoziție referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare, așa cum se cere prin prevederile art.397 pct.5) și art.416 Cod de procedură penală.

5.2 În susținerea recursului avocatul Grosu Eugen a indicat că:

- ce ține de condamnarea lui Jeleapov Vladimir pe art. 42 al. (5), 172 al. (2) lit. c), și 42 al. (5), art. 171 al. (2) lit. c) CP, instanțele de judecată au ignorat și au interpretat greșit atât legea cit și situația de fapt a celotr întâmplare la data de 20.03.2019, lăsând fără atenție declarațiile făcute de partea vătămată xxxxxxxx, care din start în plîngerea sa înregistrată la Inspectoratul de Poliție Taraclia din data de 20.03.2019, sa plîns doar pe acțiunile infracționale a lui Zamfir V. (V-I, f.d. 2), același lucru declarînd și la data de 21.03.2019 cînd a fost audiată în calitate de parte vătămată (VI, f.d. 12), unde a declarat că Jeleapov Vladimir față de ea nu a întreprins careva acțiuni infracționale. La fel Instanțele de judecată nu au luat în atenție acel fapt că partea vătămată xxxxxxxx fiind audiată la procuratură la data de 25.03.2019 (V-I, f.d. 180), a depus o cerere, prin care a solicitat eliberarea de răspundere a lui Jeleapov Vladimir, din cauza că nu este vinovat de cele ce i se incriminează, fiind impusă ulterior de procuror să o retargă. Fiind audiată partea vătămată xxxxxxxx în cadrul ședinței de judecată din data de 22.05.2019 (v-II, f.d. 58) a declarat că Jeleapov Vladimir nu este vinovat cu nimic, el s-a aflat tot timpul afară, nu ea propus nimic și nici cu degetul nu s-a atins de ea și că nu a auzit ca Zamfir V. sa-i spună lui Jeleapov Vladimir că are intenția de a întreține un raport sexual cu ultima și nu vrea ca Jeleapov Vladimir să fie condamnat;

- La fel drept temei de casare a Sentinței și Deciziei contestate servește faptul că la data de 22.05.2019, fiind audiată în ședința de judecată a instanței de fond, partea vătămată xxxxxxxx a spus că are pretenții de ordin material în valoare de 500 lei pentru deplasările legate de cauza penală dată (fără a fi specificat de la cine le pretinde și lipsind o careva acțiune civilă în acest sens, dar Instanța de fond încălcînd vădit împuternicirile sale depășindu-și atribuțiile, în textul sentinței a dispus încasarea din contul lui Jeleapov Vladimir suma prejudiciului moral în valoare de 5.000 lei), fiind la fel ignorate prevederile *art. 221 CPP RM*, care prevede expres; *Înaintarea acțiunii civile în procesul penal (1) Acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. 2) Acțiunea civilă se înaintează față de bănuț, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.* xxxxxxxx fiind audiată în ședința Curții de Apel Cahul din data de 24.10.2019 (V-II, f.d. 173), care a declarat că

Jeleapov Vladimir nu ea făcut nimic și că careva pretenții de ordin moral față de ultimul nu are din cauza că nu ea făcut nici un rău și nu a atins-o deloc;

- mai mult instanțele de judecată au lăsat fără atenție declarațiile părții vătămate Maev N.i, care a declarat atît în cadrul urmăririi penale (V-I, f.d. 79) că Jeleapov Vladimir nu a încercat și nici nu și-a exprimat în careva formă dorința de a întreține cu xxxxxxxx careva raport sexual, cît și în cadrul cercetărilor judecătorești (V-II, f.d. 55) pe parcursul audierii exprimîndu-și dorința de eliberarea a lui Jeleapov Vladimir de răspundere penală din cauza că nu a avut careva raport sexual cu xxxxxxxx și că a plecat din ograda sa cînd xxxxxxxx și Zamfir V. se aflau în casă, menținîndu-și declarațiile și în cadrul audierilor în instanța de apel (V-II, f.d. 75 și 83) din 28.05.2019, solicitînd eliberarea lui Jeleapov Vladimir de răspundere penală din cauza că nu ea făcut nimic, ba chiar l-a ajutat să scape de bătaie din partea lui Zamfir V.;

- instanțele de judecată au lăsat fără atenție acel fapt că declarațiile inculpatului Jeleapov Vladimir sunt identice cu cele a părților vătămate, declarînd pe tot parcursul urmăririi penale și cercetării judecătorești că la data de 20.03.2019, s-a întîlnit cu Zamfir V. pe stradă și a acceptat să meargă la propunerea ultimului la Maev N. în ospetie ca să servească o sticlă de rachiu pe care o avea cu dînsul, fără să cunoască sau să fi discutat cu Zamfir V. despre intențiile ultimului referitoare la raportul sexual cu xxxxxxxx, la fel ca și declarația că prin faptul că l-a oprit pe Maev N. de la intervenirea în acțiunile lui Zamfir V., a încercat să-l protejeze ca să nu-l omoare, din cauza că știa că este agresiv și că a fost de mai multe ori condamnat, avînd și el mare frică de ultimul, din care cauză nici nu a îndrăznit să intervină la solicitările lui xxxxxxxx, plecînd acasă (V-II, f.d. 79), declarații pe care le confirmă și partea vătămată xxxxxxxx fiind audiată în ședința Curții de Apel Cahul din data de 24.10.2019 (V-II, f.d. 173), care a declarat că Jeleapov Vladimir nu ea făcut nimic și că careva pretenții de ordin moral față de ultimul nu are din cauza că nu ea făcut nici un rău și nu a atins-o deloc. Crede că nu a ajutat-o să scape de Zamfir V. din cauza că și el se teme de acesta, cuvinte confirmate și de către Jeleapov Vladimir (V-II, f.d. 174) care a declarat că avea frică de Zamfir V.;

- încă un motiv care ar sta la baza casării sentinței Judecătoriei Cahul sediul Taraclia din 27 iunie 2019 și deciziei Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2019 (pronunțată la 09.01.2020), este acel fapt că la (f.d. 12, Vol.-III,) partea verso, este anexată recipisa privind înmănarea rechizitoriului învinuitului fără semnătura lui Jeleapov Vladimir, care a confirmat că nu a primit copia rechizitoriului și nici nu a fost întrebat de nici o instanță de judecată referitor la faptul dat (fapt demonstrat și prin înaintarea cererii în fața Curții de Apel Cahul în ședința din 24.10.2019, prin care a solicitat să fie date citirii rezultatele expertizelor medico-legale a lui xxxxxxxx (f.d., 183 V-II) fiindu-i încălcat dreptul la apărare, la un proces echitabil și la liberul acces la justiție;

- instanțele de judecată au acceptat greșit poziția acuzatorului de stat și au interpretat greșit și au aplicat în Sentință și Decizie prevederile *Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM despre practica judiciară în cauzele din*

categoria infracțiunilor privind viața sexuală nr. 17 din 07.11.2005, însă nu a specificat cum pot fi calificate acțiunile lui Jeleapov Vladimir ca complicitate la viol sau viol în formă perversă, dacă nici un punct din hotărârea explicativă a Plenului CSJ nu se regăsește în acțiunile ultimului, fapt constatat și confirmat atât prin declarațiile inculpatului Jeleapov Vladimir, atât și prin declarațiile părților vătămate xxxxxxxx și Maev N., care au declarat pe tot parcursul urmăririi penale și a examinării cauzei în instanțele de judecată, că Jeleapov Vladimir este nevinovat și că nu a avut nici o intenție de a întreține raport sexual cu xxxxxxxx și nu a întreprins careva acțiuni de favorizare la săvârșirea acțiunilor de viol de către Zamfir V., dar a încercat să-l ferească pe stăpînul casei de aplicarea violenței sau chiar omorului din partea lui Zamfir V., știind că a fost de trei ori condamnat, are la el cuțit și că este foarte violent, avînd și el frică de acesta și neavînd nici o posibilitate de a opune rezistență.

7. Judecînd recursurile ordinare declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează că recursul declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, urmează a fi admis, iar recursul avocatului Grosu Eugen urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să-l respingă ca inadmisibil în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Cu referire la recursul declarat de către procuror:

Reieșind din conținutul recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală că „*instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*”.

Verificînd legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentînd în acest context următoarele.

În acest sens, Colegiul penal lărgit notează că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - „*Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al*

instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”.

După cum rezultă din materialele cauzei la solicitarea organului de urmărire penală au fost întocmite 5 rapoarte de expertiză ce țin de cauza penală privindu-l pe Jeleapov Vladimir: *raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.126-128, vol.I); raportului de expertiză judiciară nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.133-135, vol.I); raportului de expertiză judiciară dactiloscopică nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx (f.d.138-146, vol.I); raport de expertiză biologică nr. xxxxxxxx din 18 aprilie 2019 (f.d.150-152, vol.I), raportul judiciar medico-legal nr. xxxxxxxx din 14 mai 2019, raportul judiciar medico-legal nr. xxxxxxxx din xxxxxxxx, cât și efectuarea testării alcoolscopice cu aparatul Drager.*

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că rapoartele de expertiză sus numite, au fost efectuate în prezenta cauză penală, după data de 09.02.2018, când au intervenit modificări în art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care a fost abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, și până la această dată prevedea imperativ că plata pentru efectuarea expertizelor prevăzute la alin. (1) a aceluiași articol se face din contul mijloacelor bugetului de stat. După intrarea în vigoarea a acestor modificări, plata cheltuielilor judiciare se determină de instanțele de judecată prin prisma prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal lărgit notează faptul că legiuitorul la art. art. 227-229 Cod de procedură penală, a stabilit clar semnificația cheltuielilor judiciare, care sunt acestea și din contul cui sunt suportate, astfel, nu pot fi acceptate motivele din decizia instanței de apel (f.d 205, vol. III), ca fiind invocat că prin Legea nr. 68 din 14.04.2016, art. 75 alin. (3) este stipulat că sunt suportate de ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, iar în speță ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală. Mai mult, se atestă că instanța de apel a mai invocat greșit că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, prin numirea expertizelor judiciare, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul statului și nu pot fi încasate de la inculpat.

Colegiul penal lărgit indică, că toate cheltuielile judiciare la etapa urmăririi penale sunt suportate la momentul derulării efective a acțiunilor procesuale de către stat, ori la etapa respectivă procesul penal este guvernat de principiul prezumției nevinovăției.

De asemenea, instanța de apel nu a ținut cont că art. 229 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, prevede că instanța de judecată poate obliga inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare, specificând excepțiile de la aceasta, precum și condițiile de eliberare a inculpatului de plata cheltuielilor judiciare în alin. (3), art. 229 Cod de procedură penală.

În baza celor expuse, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției referitoare la cheltuielile judiciare, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, prin ce, pe cale de

consecință se atestă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea respingerii solicitării procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare suportate în urma efectuării rapoartelor de expertize judiciare efectuate în speța dată.

Prin urmare, având în vedere cele menționate supra și că în speță este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de respingere a solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în speță din contul inculpatului Jeleapov Vladimir, eroare ce nu poate fi corectată de instanța de recurs ordinar, și astfel recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată parțial în partea soluției privind cheltuielile judiciare și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Cu referire la recursul declarat de către avocat în numele inculpatului:

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă drept temeiuri pct. 10) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Analizând argumentele recurentului privind individualizarea incorectă a pedepsei stabilite inculpatului sub aspectul temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Cu referire la acest temei, Colegiul lărgit constată, că cererea de recurs nu conține argumentarea unor concrete erori de drept sub aspectul individualizării pedepsei în prezenta speță, fiind specificat de recurent declarativ, iar împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei instanței de apel, denotă că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal.

În acest context, cu referire la argumentul recurentului, ce cade sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, precum că *„...cum pot fi calificate acțiunile lui Jeleapov Vladimir ca complicitate la viol sau viol în formă perversă, dacă nici un punct din **Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM despre practica judiciară în cauzele din categoria infracțiunilor privind viața sexuală nr. 17 din 07.11.2005** nu se regăsește în acțiunile ultimului, fapt constatat și confirmat atât prin declarațiile inculpatului Jeleapov Vladimir, atât și prin declarațiile părților vătămate xxxxxxxx și*

Maev N. ,...” Colegiul penal lărgit notează că nu poate fi acceptat, or, la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 42 alin. (5), 171 alin. (2) lit. c) Cod penal și art. 42 alin. (5), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, ce incriminează complicitatea (*contribuirea la comiterea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte*). contează dacă constrângerea fizică/psihică a fost exercitată de aceeași persoană care a săvârșit raportul sexual sau de către o altă persoană, care prin acțiune/inacțiune a facilitat comiterea infracțiunilor de viol sau acțiunilor violente cu caracter sexual, după cum a avut loc în speță.

Totodată, potrivit prevederilor art. 42 alin. (5) Cod penal, *„se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.”*

Coroborând prevederile legale expuse supra cu circumstanțele de fapt și de drept a speței, Colegiul penal lărgit atestă că, vinovăția lui Jeleapov Vladimir în săvârșirea infracțiunilor ce i se incriminează a fost dovedită pe deplin de către instanțele ierarhic inferioare, or, potrivit materialelor cauzei, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul a participat la săvârșirea infracțiunilor de viol și acțiunilor violente cu caracter sexual prin faptul că înlătura obstacolele în vederea săvârșirii infracțiunilor nominalizate (...*Jeleapov Vladimir îl ținea pe Maev N., ca ultimul să nu împiedice la realizarea violului și a acțiunilor violente cu caracter sexual, Jeapov Vladimir a rupt firele de telefon, deoarece Maev N. intenționa să sune la poliție...*), circumstanțe ce cad sub incidența prevederilor art. 42 alin. (5) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că din conținutul recursului, rezultă că recurentul primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor administrate în prezenta cauză, de către prima instanță și instanța de apel și anume a declarațiilor părților vătămate xxxxxxxx și Maev N., care în opinia lui nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate și că probele respective nu au fost apreciate corect.

La aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate aceste critici, din considerentul că ansamblul de probe administrat în cauză, descris și analizat în sentința primei instanțe (f.d. 120-130, vol. III) și în decizia instanței de apel (f.d. 200-209, vol. III) au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, în coraport cu întregul cumul de probe, astfel fiind constatat just că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Jeleapov Vladimir în comiterea infracțiunilor incriminate, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent, în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile specificate.

Totodată, în partea ce ține de alegațiile recurentului cu referire la faptul că recipisa de înmânare a rechizitoriului inculpatului nu a fost semnat de către ultimul, comunicând totodată că, inculpatul nu a primit copia rechizitoriului și nu a fost întrebat de nici o instanță de judecată referitor la faptul dat (fapt demonstrat și prin înaintarea cererii în fața Curții de Apel Cahul în ședința din 24.10.2019, prin care a solicitat să fie date citirii rezultatele expertizelor medico-legale a lui xxxxxxxx (f.d. 183, vol.-II,)) fiindu-i încălcat dreptul la apărare, la un proces echitabil și la liberul acces la justiție, Colegiul penal notează că aceste critici au fost expuse eronat, or, potrivit materialelor cauzei (f.d. 12 vol. III), se atestă că inculpatul a semnat recipisa prin care a primit rechizitoriul la data de 02 mai 2019.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit subliniază că, în procesul verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 02 mai 2019 (f.d. 13 vol. III), Jeleapov Vladimir menționează că îi sunt clare drepturile și obligațiile, precum și că a primit copia rechizitoriului întocmit în privința sa.

Cu privire la criticile recurentului, în latura dispunerii încasării de la inculpat a prejudiciului moral în valoare de 5000 de lei, Colegiul penal lărgit menționează că, în cazul când prejudiciul cauzat părții vătămate este parte componentă a faptei infracționale imputabile inculpatului prin rechizitoriu și nu este înaintată acțiunea civilă, instanța de judecată, conducându-se de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, va soluționa chestiunea legată de faptul, dacă trebuie recuperat prejudiciul material cauzat părții vătămate și în ce sumă.

Coroborând considerentele expuse *supra*, instanța de recurs specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. În același context, Colegiul penal menționează că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

Continuând ideea expusă, Colegiul penal lărgit se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, or, potrivit pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, se statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse

atenției sale. în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Respinge ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Grosu Eugeniu în numele inculpatului.

Admite recursul ordinar declarat de către Procurorul-șef al Procuraturii de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, casează decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 20 noiembrie 2019, în cauza penală în privința lui *Jeleapov Vladimir xxxxx*, în partea cheltuielilor de judecată, și dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărârii atacate, se mențin.

Decizia în partea dispusă rejudecării nu se supune căilor de atac, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **01 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena